

ע"פ 40576/06/15 - א. נהד בע"מ, נהד אל עברה, יוסף אל עברה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 40576-06-15 א. נהד בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל 15 נובמבר 2015

לפני:

כב' השופטת, ורדה מרוז, סג"נ - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערערים

1. א. נהד בע"מ

2. נהד אל עברה

3. יוסף אל עברה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערערים עו"ד יוסף לין

ב"כ המשיבה עו"ד אמיר ברק

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערים הורשעו בהכרעת דין מנומקת בביצוע 7 עבירות של השלכת פסולת ולכלוך בניגוד לסעיפים 2, 13(ב)(1) ו-13(ג)(1) לחוק שמירת הניקיון. כן הורשעו המערערים בניהול עסק ללא רישיון ובעבירות נילוות לכך.

המערערים 2 ו-3 הינם מנהליה של המערערת 1. על פי הכרעת הדין, הושלכה פסולת במושב בית נחמיה ב-7 הזדמנויות שונות שכללה עפר, אבנים, אספלט וצינורות.

על המערערים הושתו העונשים הבאים: קנס בסך ₪ 50,000 על המערערת 1 וקנס בגובה 20,000 ₪ על כל אחד מהמערערים, 2 ו-3.

מתוך הכרעת הדין עולה כי מלכתחילה הוסכם בין המערערים לבין מושב נחמיה על השלכת פסולת עפר וכן הוסכם כי זו תשמש לתיקון דרך עוקפת בישוב אולם בדיעבד הושלכה פסולת שאינה פסולת עפר זאת בניגוד להסכמות שהושגו בין הצדדים.

ב"כ המשיבה עתר בטיעוניו לעונש לפני בית משפט קמא למתחם ענישה בדמות קנס שנע בין 40 ל-70 אלף ₪. מתוך הפסיקה שפורטה בטיעונים לעונש עולה כי מדובר בהרשעת נאשמים אשר ביצעו הם עצמם את העבירות ולא היו מעורבות בהרשעות אלו חברות. עוד עולה כי לא מן הנמנע שהעונשים שהוטלו היו בגין מספר אירועים ולא בגין אירוע אחד בהכרח.

בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין 40 ל-60 אלף ₪ כאשר לקח בחשבון את העובדה שהנאשמים הורשעו ב-7 השלכות שונות ונפרדות לפי נסיבות ביצוע העבירות וכן עברם הנקי של הנאשמים וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות.

בית משפט קמא הטעים בגזר הדין כי המתחם שנקבע הוא לכלל העבירות וכי קביעת העונש בתוך המתחם נעשתה בהתחשב בנסיבות כפי שתוארו לעיל.

הערעור נסוב תחילה על עצם הרשעת המערערים לרבות על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט חזרו בהם המערערים מהערעור על הרשעתם וטענו לחומרת העונש בלבד.

ב"כ המשיבה גרס כי העונש ראוי והולם ואף נמוך מהענישה הרווחת בהתחשב במספר העבירות שבוצעו. לשיטתו, אין נפקא מינה לעובדה שהחברה נושאת בקנס מכביד לעניין הקנס שהושת על כל אחד ממנהליה כמו גם אין להתחשב בעובדה שמדובר בשני מנהלים אשר כל אחד ואחד מהם נושא בעונש נפרד. בנסיבות אלו טען ב"כ המשיבה כי אין להתערב בגזר הדין.

לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי העונש שהשית בית משפט על מנהלי החברה, קרי המערערים 2 ו-3 גבוה בהינתן מתחם הענישה כפי שנקבע על ידו ולנוכח הקנס שהושת על המערערת 1 בהתחשב בעובדה שמדובר בחברה קטנה ומשפחתית אשר הנטל נופל עליה ועל מנהליה כאחד. כלל הקנסות שהוטלו על המערערים מגיע לכדי 90,000 ₪ בעוד שהמתחם ברף הגבוה, על פי קביעת בית המשפט עומד על 60,000 ₪. למעשה, חרג בית משפט קמא מהמתחם שהוא עצמו קבע. לפיכך, הערעור מתקבל בחלקו ובאופן שהקנסות יופחתו ויעמדו על הסכומים הבאים:

המערערת 1 תישא בסכום של 30,000 ₪ אשר ישולם ב-12 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 1.1.16.

כל אחד מהמערערים 2 ו-3 יישא בקנס של 15,000 ₪ אשר ישולם ב-12 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 1.1.16.

יתר חלקי גזר הדין יוותרו על כנם.

ניתן והודע היום ג' כסלו תשע"ו, 15/11/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטין, שופט

ורדה מרוז, שופטת, סג"נ, אב"ד זהבה בוסתן, שופטת